

MARTÍN I BERBOIS, JosepLluís. *El Sindicat de Metges de Catalunya. Un exemple de perseverança en la defensa de la medicina i el país.* Pròleg **Albert TOMÀS I TORRELLES i Josep Maria SOLÉ SABATÉ.** Catarroja- Barcelona: Ed. Afers, 2012. Recerca i pensament, 66. 145 pàgs. [16 x 24].

Història del Sindicat de Metges creat en el període de la dictadura de Primo de Rivera i destinat a la defensa dels professionals de la medicina, en un moment en que es començava a defensar la sanitat universal. Els metges volien un sindicat que afavorís a tots els membres de la professió i que no estigués lligat a certs interessos partidistes. Per tant, molts projectes encetats en el període de la dictadura de Primo de Rivera i en el de la Segona República varen ser font de discòrdies, així com en l'etapa del Franquisme. Segons l'autor, el Sindicat de Metges va poder-se recuperar durant el període democràtic.

Josep Lluís Martín parteix del *Bulletí del Sindicat de Metges de Catalunya* i de les actes d'algunes reunions que es troben a l'Arxiu de la Mutual Mèdica. Es desconeix si la documentació que falta va ser destruïda a principis de la Guerra Civil per evitar les represàlies. Material que s'ha completat amb la consulta de llibres i treballs sobre medicina.

El Sindicat va ser pensat per tenir cura de la sanitat catalana i del col·lectiu de metges. Al principi, en el període de la dictadura de Primo de Rivera, l'organisme va patir dues suspensions governatives, per causa de la seva orientació catalanista. I va aconseguir l'ingrés dels metges de les Illes Balears el 1927 i va iniciar les primeres temptatives per la construcció del Casal del Metge. En el període de la Segona República la relació amb la Generalitat de Catalunya fa ser molt bona, i aquesta va afavorir el Sindicat. Va ser llavors que es va construir el Casal del Metge, que va ajudar a formar els futurs metges. En l'etapa franquista, es va tancar el Sindicat. Durant el període va sortir la Agrupación Provincial Sindical de Médicos de Barcelona, que en poc temps va tenir diversos noms, fins el 1984 que va rebre el nom actual.

En el volum l'autor exposa els orígens de col·legiació i sindicalització el 1855. Després de diversos intents, el 1898 es va aconseguir fundar els Colegios Médicos Provinciales, amb un reglament per controlar els metges. La Mancomunitat va arribar a un acord amb el govern espanyol el 1920 per traspasar les competències. El 1913 s'organitzà el primer congrés de metges i el 1919 va sorgir la idea de la creació del Sindicat de Metges de Catalunya. L'autor va explicant les diverses etapes des del principi fins el moment actual: la creació de la Caixa de Previsió i Crèdit, les diverses seccions del Sindicat de Metges, etc. Inclou al final 7 annexos, juntament amb bibliografia i l'index onomàstic.

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Historia del Sindicato de Médicos creado durante la dictadura de Primo de Rivera y destinado a la defensa de los profesionales de la medicina, en un momento de demanda sanitaria universal. Los médicos querían un sindicato que favoreciera a todos los miembros de la profesión y no a ciertos intereses partidistas. Por lo tanto, muchos proyectos iniciados en el periodo de la dictadura de Primo de Rivera y de la Segunda República fueron fuente de discordia, así como durante el Franquismo. Según el autor, el Sindicato de Médicos se pudo recuperar durante el periodo democrático.

Josep Lluís Martín se ha basado en el *Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya* y en las actas de algunas reuniones que se encuentran en el Arxiu de la Mutual Mèdica. Se desconoce si la documentación que falta fue destruida a principios de la Guerra Civil para evitar represalias. Material que se ha completado con la consulta de libros y de trabajos sobre medicina.

El Sindicato fue ideado para tener cuidado de la sanidad catalana y del colectivo de médicos. Al principio, en el período de la dictadura de Primo de Rivera el organismo sufrió dos suspensiones gubernamentales, a causa de su orientación catalanista. También consiguió el ingreso de los médicos de las Islas Baleares el 1927 y el inicio de las primeras tentativas para la construcción del Casal del Metge. En el periodo de la Segunda República la relación con la Generalitat de Catalunya fue muy buena, y esta favoreció el Sindicato. Fue entonces cuando se construyó el Casal del Metge, que ayudó a formar futuros médicos. En la etapa franquista, se cerró el Sindicato. Durante el periodo surgió la Agrupación Provincial Sindical de Médicos de Barcelona, que en poco tiempo tuvo diversos nombres, hasta el 1984 que recibió el nombre actual.

En el volumen el autor expone los orígenes de colegiación y sindicalización en 1855. Después de diversos intentos, el 1898 se fundaron los Colegios Médicos Provinciales, un reglamento para controlar a los médicos. La Mancomunitat llegó a un acuerdo con el gobierno español en 1920 para traspasar las competencias. El 1913 se organizó el primer congreso de médicos y en 1919 surgió la idea de la creación del Sindicat de Metges de Catalunya. Explica las diversas etapas desde el principio hasta el momento actual: la creación de la Caixa de Previsió i Crèdit, las diversas secciones del Sindicat de Metges, etc. Incluye al final 7 anexos, junto con la bibliografía y el índice onomástico.

IHE
(Secretaria de la revista)